

[Ingerlise Koefoed]

båndtjenester, og at der i øvrigt også iblandt de tilstedeværende var stor usikkerhed om, hvor mange eksportmuligheder der ville være i det, og hvor meget man allerede lavede i andre lande, som det var urimeligt at man skulle producere her.

Jeg sagde før, at jeg ikke tror, befolkningen er interesseret i at betale så forfærdelig meget for det, og uanset hvordan man vender og drejer det, er det jo TV-interessen, der skal trække det hele i gang.

Da socialdemokratiet fremsatte forslaget, indeholdt det en idé om en ensartet takstpolitik over hele landet. Den idé er forsvundet – hvis folk vil se udenlandsk TV i lange banner via hybridnettet, må de nu indstille sig på at skulle betale imellem 300 kr. og 1400 kr. for at se det – der kan ske lidt udligninger, men det kommer til at ligge deromkring nogle steder i landet – de skal sandsynligvis derudover betale for en reovering af fællesantenneanlæggene, og nogle skal betale for et helt nyt TV-apparat. Jeg tvivler på, at der vil komme en tilslutning på 30 pct. til hybridnettet inden for den første treårige periode.

Dertil kommer, at der er en modstrid imellem landsplanlægningen, som opererer med lokalcentre på 150 husstande, som skulle kunne være selvforsynende på alle mulige områder, mens man kun regner med – i første omgang i hvert fald at – nå ud med hybridnettet til områder på 250 husstande og derover.

Men hvis nu der efter 3 år viser sig at være en meget ringe interesse for hybridnettet – hvad sker der så? Sker der så det samme, som der skete med naturgassen? Da der ikke var den interesse, som man havde regnet med, måtte man finde på nogle, man kunne tvangsindlægge til at aftage tjenesterne.

For min skyld kunne man fra begyndelsen have sagt: vi vil have dette til at køre, og derfor vil vi sige til fællesantenneforeningerne, at de skal tilslutte sig; forudsætningen ville så have været en ensartet takstpolitik. Det har man ikke villet sige. Står man nu om tre år med $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ hybridnetløsning og ikke kan komme videre – hvad så? Vil man så alligevel ikke sige til fællesantenneanlæggene: nu må I se at komme med, for ellers går dette ikke? Jeg vil gerne have det at vide, for jeg har ikke fået noget ordentligt svar på det i udvalget.

Jeg vil i det hele taget sige, at alle de svar, vi har fået i udvalget, har bekræftet os i, at der er en kolossal usikkerhed om dette. Det er ærgerligt; vi ville gerne være gået ind for en ordentlig planlægning af hybridnettet, vi ville gerne have støttet et rimeligt beslutningsgrundlag, vi ville meget gerne have haft befolkningen med i det. Vi står i dag dér, hvor vi er nødt til at sige nej, og vi ved, at vi derefter vil være offensive. Vi vil prøve, om vi kan få det til at fungere sådan, at det også bliver til glæde for folk i de mindre samfund, men undskyld, jeg tvivler.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Foranlediget af fru Ingerlise Koefoeds bemærkning til socialdemokratiet om, hvorfor vi går ind for den åbning, hybridnettet giver for modtagelse af udenlandsk TV, uden at vi samtidig har beslutningen om mere dansk TV på plads, vil jeg gerne sige, at for det første er socialdemokratiet ikke noget formynderparti, og at vi ikke i længden kan opretholde nogen begrænsning af modtagelsen af udenlandsk TV, når denne rent faktisk kan lade sig gøre, og for det andet er vi et kulturparti.

Dette gør, at jeg nu – foranlediget af statsministerens tilstedeværelse, det er jo ikke sikkert, at statsministeren er til stede ved anden del af denne sagsbehandling på torsdag – vil stille spørgsmålet: hvornår kommer vi i gang med de forhandlinger, hvor vi bringer den del af problemet på plads, som betyder, at vi værner om dansk sprog og kultur ved, at vi får et videregående udbud af dansk TV? Socialdemokratiet har for længst rykket for at komme i gang med forhandlingerne, og vi er indstillet på at få en hurtig løsning på de problemer til gavn for dansk sprog og kultur, således at vi kan stå os værdigt i den konkurrence, der kommer.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Tastesen, at jeg ikke synes, det har noget med formynderi, men tværtimod noget med kulturpolitik at gøre, hvis man havde taget sig lidt tid og ikke absolut skulle have haft denne beslutning igennem her og nu for på en eller anden må-